

Per-Johan Persson sätter upp *Macbeth* i Vadstena

Shakespeare på Gräsgården bildades 1996 (fast hade då ett annat namn), och spelade *Romeo & Juliet* i Vadstena den sommaren. Per-Johan Persson var med på scen redan då, och har genom åren varit inblandad i ett 20-tal uppsättningar där. Tre gånger har han regisserat. Nu är det dags för en fjärde: *Macbeth*, med premiär 29 juni. Jag intervjuar honom 28 februari:

– När jag läst pjäsen har jag alltid tyckt att den är jätligt spännande och fräsch. Men varenda gång jag sett den har det känts eländigt trist. Roman Polanskis film från 1971 var en enda lång lervandring. 2012 var jag med i en musikteatervariant på regionteatern i Växjö. Där fanns goda ambitioner, men vi nådde inte hela vägen fram.

– Denna diskrepans mellan min läs-upplevelse och vad jag sett – och spelat med i – har gjort mig sugen på att undersöka *Macbeth*. Och råda bot på det. I sommar ska vi också byta spelplats, från Gräsgården till en gammal fabrik, strax utanför Vadstena. Det finns något i den lokalen som klingar väl med den här pjäsen.

TROTS ATT PER-JOHAN PERSSON VAR väl bekant med *Macbeth* har han blivit lite överraskad under förberedelserna.

– Mellan de olika partierna i texten finns fina trådar av sociala kontakter. Jag har blivit speciellt intresserad av Banquos relation till *Macbeth*-familjen. Han har uppenbart ingen hustru, men han har barn. Det har inte paret *Macbeth*. Men de har haft ett som har dött från dem. Det här håller jag på att undersöka nu, tillsammans med skådespelarna.

– Detta är viktigt. För pjäsen är på sätt och vis instrumentell. Häxorna spår, handlingen drar igång, och publiken vet vad som ska hända. Det är lätt att rollfigurerna blir lite maskinella. Vi måste hitta människorna i dem.

PER-JOHAN PERSSON HAR BEARBETAT texten:

– Jag har strukit en del rollfigurer och slagit ihop andra. Portvakten är den enda komiska figuren i detta fasansfulla stycke. I hans repliker håller inte riktigt Göran O Erikssons översättning från 1993 längre. Humor

är ju en färskvara. Jag har gått tillbaka till det engelska originalet och översatt det till något som passar bättre i vår tid. Och jag har öppnat dörren för Pierre Tafvelin som gör rollen. Kvällar då han har publiken med sig får han gärna hitta på egna tokigheter.

– Vi har nutida kostym som bas. Allt utspelar sig i en militär miljö, med uniformer och grejer. Men vår scenograf Anna Sigurdsdotter vill gärna lyfta det lite. Vi hade en diskussion om det för några veckor sedan, och vi får väl se hur det blir.

– Häxorna har ofta gjorts som tre tanter, ibland som ett mystiskt traskollektiv. Sådant har jag aldrig förstått. Jag vill ha en tolkning som är mer påtaglig för en nutida publik. För mig är de helt enkelt Makterna. De som vi inte ser, men som påverkar vårt liv varje dag. Det vill säga Kapitalet, den ekonomiska makten. Här kommer de att finnas närvarande i *Macbeths* hem och runt honom. Både som häxor och i andra roller. Genom hela pjäsen.

Intervju: Kent Hägglund

Per-Johan Persson som Falstaff i *Henrik IV* på Shakespeare på Gräsgården 2016. Foto: Patrik Persson

